

Iki-ihmisten Pyhäkoulu, Kausi 2

Jakso 2 Poika ja pieni lintu

Sisällys

1. Alkusoitto saksofonilla: Tiellä ken vaeltaa -virrestä.
2. Alkupuhe

Tervetuloa Iki-ihmisten Pyhäkoulun toiselle kaudelle. Keinutuoli on vaihdettu ennakkoon ostettuun keikkalippuun ja metsä huolella hiekoitettuun kivikatuun. Tällä kaudella sinulle esitetäänkin erityisesti yksi kysymys, mitä sinulle kuuluu? Ja koska meidän kaikkien kuulumiset ovat aina erilaisia, emmekä aina voi tietää mitä toiselle ihmiselle todella kuuluu, niin annetaan musiikkikappaleiden kertoa jakso jaksolta joidenkin meistä tuntemuksia. Ja näin pikkuhiljaa käymme läpi eräänlaisen kuulumiskierroksen. Kukahen haluaisi olla seuraavana vuorossa: Ainiin, iki-ihmisiä ovat kaikki, joilla on ikää, ihmisyyttä ja tahto kohti ikuisuutta. No niin, nyt pääsemme jatkamaan.

3. Nyt reppu jupiset riimisi rupiset -laulu
4. Hartaus-tarina

Juurukelloilta salaisuus karkaa, uskotulla ystävällä se on tallessa. (Sananl.11:13)

(ihmisiä nauramassa)

Petos ja rötös.

Kuka niitä laskee.

Selkä kun kääntyy.

Leuka jo lonksuu.

Suu syytää tuhoa.

Käsi asettuu tikarille.

Harvassa hampaat, jotka onnettomuuden estäisi.

Pistäisi portit kiinni ajallaan.

Kadut ei estä kulkemasta.

Pahuuden kujille astumasta.

(ihmisiä kaupungilla keskustelemassa)

Leimuava liekki sanoja sytyttää.

Sana sieltä toinen täältä.

Tarpeeksi toinen ymmärtää.

Meillä on nyt yhteinen valhe, uskotulla ystävällä.

Mehevä puhe kaloreita lisää.

Makkaraperunat kaikilla mausteilla.

Vielä kiitos lisää ja lisää.

Korvikkeeksi iltapalalehdet.

(tuulen huminaa korkeuksissa...)

Kotkan siivin Isä kantoi.
Egyptistä omansa pois, toi.
Sanansa voimalla meri väistyi.
Jokainen lupaus toteutui.

Autiomaassa neljäkymmentä vuotta.
Totella piti, Luvatussa maassa laki unohtui.
Ollut ei kuningasta kansalla.
Kukin tekee kuten hyväksi näkee.
(...tuulen humina korkeuksissa päättyy)

(pienen lapsen naurua)
Sydämessä oleva sana tehokkainta lakia.
Isän tahtoon ohjaa, suojaa ja vahvistaa.
Aika ei ole enää kivitauluille.
Siitä ei sydämelle mallia.

Tarkkuus on viisautta.
Leväperäisyys kapinointia.
Ei anteeksi pidä sitä pyytää, ettei edes yrittänyt.
Leipä lapsen kädestä, ja anteeksipyyntö.
Ei itseltä olisi ollut pois.

(räväkkä kirjan läpiseläusääni)
Isä näkee kaiken, tänään, eilen ja huomenna.
Kirjanpitonsa on tarkka.
Kaikki on paljasta hänen edessään.
Panu kestää isältä pojalle.

Ilman armoako tästä voisi selvitä.
Herra olankohautuksella kaiken ohittaisi.
Pyhän edessä koira ei karkaa veräjältä.
Hänen lapsiensa kaltoin kohtelusta.

Anna Isä anteeksi.

5. Raamatunkohdan nosto

Seuraavaksi pysähdymme pohtimaan millaista olisi hyvä elämä - ja katsomme mitä Raamatulla, tällä kertaa, olisi meille kerrottavaa. Edessäni minulla on jälleen pieni sininen pussi, ja nostan sieltä tässäkin jaksossa yhden kohdan sattumanvaraisesti. Ja katsotaan mitä tämä kohta itse kullekin tällä kertaa tuo mieleen. Ja tämä kohta on heprealaiskirjeestä luvusta 12. *Ojentakaa hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne, tehkää polut suoriksi jaloillenne, ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi.* Näkisin, että tässä kohdassa kehotus on ikään kuin niille, jotka on jollain tavalla huomanneet, että itsessä on jokin mennyt epäkuuntoon. Ikään kuin, että joku osa itseä onkin saanut jonkin sellaisen iskun, että se ei enää toimi niin kuin normaalisti toimisi. Tai on nyrjäyttänyt kätensä tai vaikka jalkansa jossain tilanteessa. Jotenkin tämä kohta menee sinne niihin ajatuksiin, että me ehkä jäädään ihmiset toisinaan ainakin niiden meidän vaivojemme kanssa ikään kuin paikoillemme. Me jäädään

murehtimaan niitä meidän ongelmiamme, eikä osata tuoda niitä esille, tuoda niitä Jumalalle niin, että Jumala voisi ne parantaa. Tämä ehkä liittyy vähän sen kaltaiseen ajatukseen, mikä Raamatusta muutenkin nousee, että siinä Jumala ikään kuin matkalla kohti kotia parantaa ihmistä, että ihminen tervehtyy Jumalan läsnäolossa. Ja Hänen kanssaan kulkiessaan. Toisin sanoen se oma, vaikka epäonnistuminen, ei pidä olla sellainen asia, joka vie itseä ikään kuin pois Jumalasta, vaan sen pitää olla sellainen joka itse asiassa tuo itseä sillä tavalla lähemmäksi Jumalaa, kun tuo sen asian Jumalalle. Jumalan parannettavaksi ja korjattavaksi. Ehkäpä sinne arjen keskelle tästäkin kohdasta ajatuksia löytyy. Hyvä elämä on sitä itsensä Jumalalle tuomista, ja antamista Jumalan korjattavaksi matkalla kohti kotia.

6. Ei vapaata vangita voi -laulu
7. Loppupuhe

Tämän Iki-ihmisten Pyhäkoulu -jakson taustalla on seuraava jae 5. Mooseksen kirjasta: *Niin kuin kotka suojelee pesäänsä ja liitelee poikastensa yllä, niin kuin se kantaa niitä siivillään, niin Herrakin kuljetti kansaansa.* Jumala on aina pitänyt huolen niistä, jotka ovat turvanneet häneen, ja niin hän pitää jatkossakin. Hän on luvannut ohjata ihmistä ja kuljettaa häntä vaikka siipiensä päällä, mikäli tilanne niin vaatii, sillä hänen rakkautensa, luomiaan ihmisiä kohtaan on niin suuri, että hän lähetti oman poikansakin maan päälle kuolemaan ihmisten puolesta. Toisinaan ihminen tosin unohtaa sen, että vaikka Jumalan rakkaus ihmistä kohtaan on käsittämättömän suuri, ja vaikka ihminen saa nauttia täällä maan päällä monistakin Jumalan lahjoista, niin se ei anna ihmiselle lupaa rikkoa Luojaansa tai toisia ihmisiä vastaan. Jumala kun välittää kaikista luoduistaan, ja on antanut käskynsä suojelemaan koko hänen luomaansa maailmaa. Ihmisen rikkomukset kun viiltävät usein syviä haavoja sekä toisiin ihmisiin että ihmiseen itseensä – ja erityisesti sanoilla viilletyt haavat saattavat olla kipeitä pitkään. Jumalan sanat puolestaan hoitavat kaikenlaisia elämän matkalla tapahtuneita kolhuja, ja hänen sanojensa varassa leväten matka taittuukin hänen voimassaan – ja ihminen alkaa parantumaan aivan huomaamattaan – nyrjähtäneet jäsenet laitetaan takaisin paikoilleen ja haavat sidotaan. Ja kun ihminen kulkee Jumalan kanssa suorita teitä, hänen tahtonsa mukaisia polkuja, niin parantuminen nopeutuu. Ja parantaa Isä Jumala jokaisen tahtookin – ihminen kun on suunniteltu olemaan lopulta ehjänä Isän Jumalan edessä. Hänen nimeään pelkääville kun nousee pelastuksen aurinko, ja he parantuvat sen siipien alla.

8. Loppusoitto saksofonilla: Tiellä ken vaeltaa -virrestä.
9. Iki-ihmisten Pyhäkoulun toimitti: käsikirjoitus ja puheisuus pastori Mauno Lehto, musiikki kanttori Maria Suviaro, saksofoni Marko Kokkila. Kuusamon Luterilainen seurakunta.